מגילת תענית — חשון

בעשרים ושלשה במרחשון ויסתתר סוריגא מן עזרתא

מפני שבנו גוים מקום בעזרה והיו מעמידים בתוכו אבנים טובות שיהיו מונחות עד שיבא אליהו ויעיד עליהם אם טמאות ואם טהורות הן ונמנו עליהם וגנזו אותן ובאותו היום שגנזו עשאוהו י"ט.

בכ"ה ביה אחידת שומרון שורא

ומה היא אחידת שומרון מפני שכשעלתה גלות הראשונה הלכו להם למטליא זו של כותים ולא הניחום באו לים בוסטי וישבו אותה והקיפוה עיר חומה ונסמכו לה עיירות רבות מישראל והיו קורין, אותה ערי נברכתא.

בעשרים ושבעה ביה תבת סולתא למיסק על מדבחא

מפני שהיו צדוקין אוכלים מנחת בהמה. נטפל להם ריב"ז אמר שוטים זו מניין לכם ולא היה בהם א' שהחזיר לו דבר חוץ מזקן א' שהיה מפטפט כנגדו ואומר מפני שהיה משה אוהב את אהרן אחיו אמר לא יאכל סלת לבדה אלא יאכל סלת ובשר כאדם שאומר לחבירו הילך רכיך הילך בשר הילך רכיך הילך בשר קרא עליו המקרא זה ויבאו אילמא ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים. אמר לו רבי אתה משחק בנו אמר לו שוטה שבעולם ולא תהא תורה שלמה שלנו כשיחה בטלה שלכם א"ל רבי ובכך אתה פוטרני אמר לו לאו אמר לו הכתוב אומר ומנחתם ונסכיהם לריח ניחוח אשה לה':